ZAMAN 3 HAZİRAN 2006 CUMARTESİ SAYI: 182 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR ailem.zaman.com.tr

ailem

Mukaddes Hocahanım:

Kur'an'dan emekli olunmaz!

22 Gençler, duygulara dikkat!

26 Hayal dünyanızı temizleyin!

UĞUR DERİN DONDURUCU

HER EVİN İHTİYACI

Ailenize ve misafirlerinize çabucak, özenli ve ekonomik sofralar hazirlamak için dünyanın en ileri teknolojisini seçin. Uğur Derin Dondurucu'nuzu yıllarca güvenle kullanın. Zamandan, enerjiden ve mutfak masraflarından tasarruf edin!

BLOK KAPAKLI DERİN DONDURUCULAR	PEŞİN YTL	PEŞİNAT YTL	4 TAKSİT YTL	TOPLAM YTL	PEŞİNAT YTL	7 TAKSİT YTL	TOPLAM YTL
100 LT. BLOK KAPAKLI (EV TİPİ)	356.00	76.80	76.80	384.00	50.50	50.50	404.00
200 LT. BLOK KAPAKLI (EV TİPİ)	476.00	102.00	102.00	510.00	67.00	67.00	536.00
300 LT. BLOK KAPAKLI (EV TİPİ)	532.00	113.50	113.50	567.50	75.00	75.00	600.00
400 LT. BLOK KAPAKLI	616.00	132.00	132.00	660.00	87.00	87.00	696.00
500 LT. BLOK KAPAKLI	724.00	155.00	155.00	775.00	101.50	101.50	812.00
600 LT. BLOK KAPAKLI	1.008.00	215.60	215.60	1.078.00	142.00	142.00	1.136.00
500 BLOK KAPAKLI (İÇİ KROM)	908.00	194.00	194.00	970.00	128.00	128.00	1.024.00
600 BLOK KAPAKLI (İÇİ KROM)	1.196.00	255.50	255.50	1.277.50	168.00	168.00	1.344.00

Fiyatlarımız Yeni Türk Lirasıdır. Fiyatlarımıza KDV dahildir. KDV ve Diğer Vergi Oranlarında Olabilecek Değişiklikler Ve Gelebilecek Yeni Vergiler Aynen Yansıtılacaktır. Fiyatlarımız Tavsiye Edilen Perakende Satış Fiyatlarıdır. Talepler Üretim ve Stok Olanakları Dahilinde Karşılanacaktır. İş Bu Sirküler Fiyatları Tarafımızdan Her An Değiştirilebilir.

medline 444 12 12

ŞIMDI **UĞUR DERİN DONDURUCU** ALANLAR,
1 YIL BOYUNCA, 365 GÜN, 24 SAAT ÜCRETSİZ
ACİL SAĞLIK HİZMETİYLE **MEDLİNE** GÜVENCESİNDE...

3 YIL GARANTİ

TSE

UĞUR

Devlet Yolu No:36 NAZİLLİ TEL: (256) 316 10 00 (pbx) FAX: (256) 316 10 31
Beşyol fabrikalar cad. No:13 SEFAKÖY / İSTANBUL TEL: (212) 624 32 28 - 5hat FAX: (212) 541 96 36
www.ugur.com.tr • ugur@ugur.com

İÇİNDEKİLER

ZAMAN ailem

3 HAZİRAN 2006 CUMARTESİ SAYI: 182

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmtiyaz Sahibi	Ali Akbulut
Genel Yayın Müdürü	Ekrem Dumanlı
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özdemir
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Süleyman Sargın
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak Fotoğrafı	Levent Güler
Sorumlu Müdür ve Yayın Sahibinin Temsilcisi	Ali Odabaşı
Reklam Satış Yöneticisi	M.Süleyman Başaran s.basaran@zaman.com.tr 0 212 454 82 25
Yayın Türü	Yerel Süreli

Zaman Gazetesi 34194 Yenibosna/İstanbul
Tel: 0212 454 1 454 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://ailem.zaman.com.tr
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@zaman.com.tr

Düğün merasimi bir tuzağa dönüştü

İki önemli devlet adamının kızıyla oğlunun düğün merasimi vardı. Ama düğün gibi neşe ve mutluluğun paylaşıldığı bir töreni masum bir tuzağa dönüştürmek kimsenin aklına gelmezdi. Hedefteki insan, bu davete konuk olan yabancı bir konuktu. Düğünün karmaşasında yabancı konuk öldürülecek ve kimin vurduğu da anlaşılamayacaktı.

***

Türklerle dost geçinen Bilecik Tekfuru'nun oğlu, Yarhisar Tekfuru'nun kızıyla evlenecekti. Ve bu düğün komplo için çok uygundu. Tuzağa düşürülecek insan ise Osmanlı Devleti'nin kurucusu Osman Gazi idi. Nitekim Osman Gazi bu düğüne davet edildi.

Düğün öncesinde beklenmeyen bir gelişme oldu ve Osman Gazi'ye gelen bir haber herkesi şoke etti. Harmankaya Rum beyi Mihail, tuzağı Osman Gazi'ye gizlice bildirdi. Bugün Eskişehir'in sevimli ilçesi Mihalgazi ismi de Osman Gazi'nin Köse dediği Mihail'den gelir. Mihail bu olayın sonrasında Müslüman olmuş ve Osmanlı'ya hizmet etmişti.

Sinsi plandan haberdar olan Osman Gazi, komploya, komployla cevap verdi. Bilecik Tekfuru'na şu haberi gönderdi:

Davetiniz beni memnun etmiştir. Zaten yaylaya çıkma vaktidir. Her zaman olduğu gibi değerli mallarımızı sizin Bilecik Kalesi'ne emanet bırakıp sonra düğüne geliriz. Kadınlarımızı, kızlarımızı da getirelim. Ancak düğünün kale içinde değil dışarıda, çayırlıkta yapılması daha hoş olur.

Bu haber tekfuru çok sevindirdi. Kuş kapana gelmeyi kabul etmişti. Varsın onun dediği olsundu. Düğünün Çakırpınarı denilen açık alanda yapılacağı haberini yolladı.

***

Osman Gazi, 39 seçkin adamını hediye sunmaya giden kadın kılığına soktu. Hediyelik eşya yerine de atlara silah yüklendi. Kendisi de yakın arkadaşlarıyla Bilecik Tekfuru'nun yanına gitti. Eğlenceler sürüyor, vakit ilerliyordu. Bilecik Kalesi'ndeki hediye götüren kadın kılığındaki askerler sarhoş olan askerleri etkisiz hale getirmekte zorlanmadı. Kale ele geçirilmişti. Kalenin alındığı haberi gelince Osman Gazi, düğünden hızlıca uzaklaştı. Böylece her an gelecek bir suikasttan kurtulmuş oldu. Osman Gazi'yi elinden kaçırdığı için öfkeden çılgına dönen Tekfur, kalesinin alındığını da öğrenince kalan kuvvetleriyle Osman Gazi'yi kovalamaya başladı. Ama Osman Gazi, kaçmak yerine durdu ve onları Kaldırak denilen mevkide beklemeye başladı. Bilecik Tekfuru'nu yenen, ardından Yarhisar üzerine yürüyen Osman Gazi, kendisine kurulan tuzağı da boşa çıkarmış oldu.

***

Sevinçler, mutluluklar istismar edildiği gibi, üzüntüler de istismar edilebilir. Sivrisinekler en iyi kan emici hayvanlardan biridir. Kan emerken çok iyi bir yöntem izler ve acı hissedilmez. Sivrisinekler en çok bataklık alanlarında ürer. Bataklık alanlar azaltılınca sinek sayısında da azalma olur. Sineklerin yol açtığı hastalıklar yaygınlaşsın isteyenler, bu hastalıkların meydana getireceği karmaşadan fırsat umanlar, ayrık otlarının arasına su ve pislik taşır. Bu menfur düşünce, dokuz asır önce bir düğünle suikast planlarken, bugün de üzüntüler üzerinden menfaat elde etmeye çalışıyor. İyi haftalar

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

BİR HADİS

إِنَّمَا مَوْضِعُ الصَّلاَةِ مِنَ الدِّينِ
كَمَوْضِعِ الرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ

İnnemâ mevdıu's-salâti mine'd-dîni ke-mevdıı'r-ra'si mine'l-cesedi
Bedende başın yeri ne ise, dinde namazın yeri de odur.
(El-Mu'cemü'l-Evsat, 2/383; Mecmeu'z-Zevaid, 1/292)

Abdülhamid Han'ın hamiyeti

Sultan II. Abdülhamid'in uzun yıllar mabeyn kâtipliğini yapmış Tahsin Paşa, hatıralarında anlatıyor:

Bir akşamdı. Mabeyne nöbetçi olarak ben kalmıştım. Gelen mektup, telgraf, rapor ve tezkerelerin listesini tertipleyip huzura çıkmak üzereyken bir telgraf geldi. İstanbul Laleli Postanesi memurlarından biri, Yıldız Sarayı'na çektiği bu telgrafta, karısının o gece doğum yapacağını, doğumun çok zor olacağına dair doktorlar tarafından dikkat işareti verildiğini, elinde hiçbir vasıta bulunmadığı ve Merhamet-i şâhâneye sığındığını bildiriyordu. Bu telgrafa kıymet vermedim ve listeye almadım. Huzurda Padişah, adet icabı her şeyi ayrı ayrı gözden geçirdikten sonra ilave etti:

- Başka bir şey var mı?

Telgrafı söyledim ve arza değmeyeceğini düşünerek listeye almadığımı arz ettim. Hiddetli bir ses tonuyla emir buyurdular:

-Hemen getiriniz!

Getirdim. Dikkatle okudu ve derhal mütehassıs bir tabip ve bir yaverle Laleli'ye giderek doğumu kontrol altına almamızı ferman etti.

Gittik ve işimizi bitirip sabaha karşı döndük. Bir de ne görelim? Hünkâr, bahçe üzerindeki odasında, ışıkları açık, cama vurarak bizi çağırmıyor mu? Sabaha kadar uyumayıp bizi beklediğini anladık. Neticeyi sordu. Doğumun zor olduğunu, fakat Allah'ın izniyle yapılan müdahale sonucu kadının kurtulduğunu, çocuğa 'Abdülhamid' isminin verildiğini, 'ihsan-ı şâhânenin' de aile reisine verildiğini ve adamın ağlayarak ömür ve devletlerine dua ettiğini anlattım. Bizi ayakta dinledi, sadece rahatladığını gösteren bir 'Oh!' çekti ve sabah namazına durdu.

Ebedi saadet saraylarının kapısı

ÖLÜMLE AÇILIR

Ölümün alnından öperiz biz. "Sen ne mübarek arkadaş ve refakatçisin." deriz ölüme: Varsın başkaları sana diken nazarıyla baksın, sen gülün ta kendisisin. Bırak bazıları sana "kara yüz" yakıştırmasında bulunsun, sen bizim için, bizi aydınlık ülkelere uçuran ışıktan iki kanatsın. Bakma sana "soğuk yüz" dediklerine; sen bizim için müjde çiçekleriyle kar gibi beyaz ve berraksın. Onlar sana "çukur" ya da "dehliz" derler; fakat biz seni "ebedi saadet saraylarına açılan koridor" olarak tanırız. "Ayıran" da derler sana; hâlbuki sen, haddizatında ebedi âleme intikal etmiş binlerce ahbaba, dost ve yârana kavuşturansın. Başta, simalarına meleklerin hayran olduğu nebilere, sonra sahabeye, salihlere, şehitlere, hısım ve akrabaya bizi ulaştıransın. Cemalullah'a yaklaştıransın!..

Evet, ayıransın da; fakat elemli, sıkıntılı ve ayrılık hasreti yüklü şu dünya talimgahından, hayatların en hasına intikal ettiren bir terhis tezkeresisin. Sen bizi gönderene Zât'a (cc) dönme anında, bedenimizi nura gark edecek bir ebed şerbetisin. Ve sen bir son değil, sonla sonsuzluğu uç uca getiren bir ufuk ve Cemal'e açılan gözlere çekilen bir sürmesin.

Ölüm düşüncesi, hem caydırıcı hem de teşvik edici yönleriyle bir yandan günahlarımız, sorumluluklarımız ve Rabbimiz'e karşı yaptıklarımızdan hesap verme endişesiyle bizi iki büklüm ederken, bir yandan da cennet düşüncesi ve öteler iştiyakıyla kalblerimizi hoplatıp bizi canlandırmakta, şahlandırmakta ve davranışlarımıza olumlu etki etmektedir. Ölümü sıkça hatırlamakla, kabirleri ve hastaneleri ziyaret etmekle iç gerilimimizi, maneviyatımızı muhafaza etmiş, şeytanın ve günahların zararından korunmuş oluruz.

FOTOĞRAF: TURGUT ENGİN

Osman Gazi'nin yeğeni Bay Hoca

Bizans tekfurlarına karşı yapacağı zorlu bir seferde, Osman Gazi'nin yeğeni Bay Hoca koşarak gelir:

"Amca, bir sefere çıkacağınızı duydum, doğru mu?"

Osman Gazi:

"Yeğenim, sefer bizim ilk yaptığımız bir şey değil, hele sen niyetini söyle bakalım!"

Bay Hoca:

"Ne olur efendim, beni de yanında sefere götür."

Osman Gazi:

"Sen daha çok küçüksün, henüz bıyıkların bile terlememiş."

Bay Hoca;

"Hayır ben artık büyüdüm amcacığım. Anam beni beşikte sallarken, savaş türküleriyle ve ninnileriyle büyütmedi mi? Benim oğlum büyüyecek, Allah yolunda at binecek, kılıç kuşanacak, İstanbul'u fethedecek diye beşik sallamadı mı? Siz de bana tahta kılıçlarla kılıç kullanmayı öğretmediniz mi? Artık ben beşikten kalkalı çok oldu. Tahta kılıç kullanma zamanım çoktan geçti. Ne olur beni de yanına al, gittiğin yere götür!" der.

Osman Gazi tereddüt geçirince, Bay Hoca amcasını bağlayan son hamlesini yapar: "Bak, eğer beni sefere götürmezsen her tarafa Osman Gazi yeğenini sefere götürmüyor, ona torpil yapıyor diye yaygara yaparım, seni mahçup ederim." Bunun üzerine Osman Gazi;

"Öyleyse yanımdan kopmaca yok, şimdi git, büyüklerinin ellerinden öp, dualarını al. Seni aldım." deyince dünyalar ona verilmiş gibi olur.

Namaz kötülüklerden alıkor

Bir insan namazını kâmil anlamda edâ ederse, hayatındaki nurlu zaman dilimleri alabildiğine genişler; zulmetli, karanlıklı anları da daralır. Onun iç dünyasında nefsanîliğe ve şeytanlığa dair menfezler büzülür, melekliğe ve ruhaniliğe açılan kapılar da ardına kadar açılır. Ancak bütün bunlar namazın şuurluca idrak edilip eda edilmesine bağlıdır.

Emredildiği ve Allah'ın hoşnutluğu için eda edilen bir namaz, diğer bir tabirle ihlâs yörüngeli, rıza hedefli kılınan bir namaz, bir de devam gözetilirse bugün olmazsa yarın mutlaka insanı kötülük ve günahlardan alıkor. Onu bu kötülüklerden alıkoyan bir ibadet, öncelikle şirk ve şirke götüren şeylerden, dalalet ve dalalete sürükleyen saiklerden uzaklaştırır. Çünkü namaz baştan sona, gerek fiili gerekse kavli zikirle örgülenmiş bir ibadettir.

Salih Yusufoğlu
s.yusufoglu@zaman.com.tr

Mektup adresi: Ailem Dergisi
(Salih Yusufoğlu) Zaman Gazetesi
34194 Yenibosna/İstanbul

Hayatımı değiştiren yemek

Ben, fındık üretimi yapan köylü bir ailenin çocuğuyum. Ailem beni Düzce İmam Hatip Lisesi'ne gönderirken, amaçları, Allah'ını (cc), peygamberini bilen, dinini yaşayan bir evlat olmamdı. Fakat hiç bir amacım yokmuş gibi davranıyordum. 1992 yılında okulu bitirince, ailem ailenin tek çocuğu olmam sebebiyle köye dönmemi ve köydeki işleri devralmamı istiyorlardı. Zaten benim de üniversite veya Allah yolunda hizmet etmek gibi dertlerim yoktu. Bir çok insanın etkilemesiyle bir üniveriste hazırlık dersanesine gittim bir yıl. Fakat lisede çok iyi bir eğitim almadığım için doğal olarak üniversiteyi kazanamamıştım. Ama dersane bana müthiş bir mantık kazandırmıştı. Artık okumamın şart olduğunu ve ülkeme faydalı işler yapmam gerektiğini biliyordum. Bir sonraki sene tekrar dersaneye gitmek istedimse de, ailemin maddi durumu o sene iyi olmadığı için okuma umutlarım bitmişti. Ailemle, askere gidip gelmemi ve sonra evlenip köydeki işlerin başına geçmemi kararlaştırmıştık artık. Tecilimi bozdurmak için askerlik şubesine gideceğim sıralarda, köyümüze hayatımı değiştiren hocam geldi. İbrahim Yazıcı hocam, o zamanlar Düzce İmam Hatip Lisesi'nde öğretmendi ve köyümüzdeki camide vaaz için gelmişti. Vaazdan sonra babam İbrahim hocamı öğle yemeğine evimize davet etti. Yemekte İbrahim hocaya, bu sene ekonomik durumumuzun iyi olmadığını ve dersaneye gidemeyeceğimi bu sebeple askere gitmeye niyetlendiğimi söyledim. Hocam, "Olmaz öyle şey, mutlaka okumalısın." diyerek kendisinin birşeyler yapacağını söyledi. İbrahim hoca, beni Düzce'de hem dersaneye hem de güzel bir yurda çok uygun fiyatla kaydımı yaptırdı. Ailemi, "Son bir şans verin." diyerek zor ikna etmiştim. Bundan sonra hem aileme, hem hocama hem de kendime mahcup olmamak için daha canla başla çalışmam gerektiğini biliyordum.

Rabbimin izniyle, 1995 yılında Gazi Üniversitesi İlahiyat Fakültesini kazandım ve 2000 yılında da mezun oldum. Şimdi ise tevafuka bakın ki, İbrahim hocamın evinin 1 km yakınındaki bir camide İmam-Hatiplik yapıyorum. İbranim hoca, zamanında nasıl benim okumam için elinden geleni yaptıysa, şimdi de ben karınca karınca onun gibi faydalı olmaya çalışıyorum. Köyümde bilinçsiz, gayesiz birisi olacakken şimdi Rabbimin izniyle hizmet etmeye gayret gösteriyorum.

Bazen düşünüyorum da belki de babamın İbrahim hocama ikram ettiği o bir öğlen yemeği benim hayatımın değişmesine vesile olmuştu. Allahü alem...

Şimdi özel bir kolejde Din Kültürü öğretmeni olan İbrahim hocamı Rabbim iki cihanda mutlu etsin. Bu ülkede daha nice İbrahim hocalar yetişmesini nasip etsin. **Sezgin Lokum, Düzce**

Öğretmenlerim beni uçurumun kenarından hayata döndürdü

İnsan bazen ekonomik bazen manevi bazen de psikolojik sıkıntılar yaşar. Ben de bir aralar psikolojik sıkıntılar yaşamıştım. Hayatın, benim için anlamsız, bomboş olduğunu düşünüyordum. Önceleri evden kaçmaya karar vermiştim. Bunun bir anlamının olmayacağını idrak edince vazgeçtim. Fakat yapayalnızdım, kimse derdimi dinlemiyor, benimle ilgilenmiyordu. Sıkıntılarım da hafiflemiyor aksine giderek artırıyordu. Artık ölmek istiyordum. İşte hayatımı bu sıkıntılı zamanlarda değiştirdi Yahya ve Erhan öğretmenlerim. Derdimi dinlediler, sıkıntılarımı paylaştılar. Sıkıntılarımı o denli paylaşıyorlardı ki, sanki derdimi onlar değil de melekler dinliyor gibi geliyordu bana. Öğretmenlerim o kadar merhametle yaklaşmışlardı ki, 2 ay sonunda hayatım kıştan bahara dönmüştü adeta. Karanlık gecemde yıldız olmuştu hayatıma. Beni uçurumun kenarından hayata döndüren kıymetli öğretmenlerime bütün kalbimle teşekkür ediyorum. **Berfin Özen, Van**

Hayatımı karanlıktan nura çeviren Şefika öğretmenim

Karanlıktı her taraf, hava soğuktu. Islanmıştım, hem de iliklerime kadar da üşüyordum. Fırtınalar kopuyordu bir yerlerde. Çığlıklarım gözyaşlarıma eşlik ediyordu. Korkuyordum. Özgürlüğünü yaşıyor zanneden bir zavallının biriydim. Zevki yoktu hayatın, ta ki onu tanıyıncaya kadar, öğrettiklerini öğreninceye kadar. Ve bir gün duygularımı onunla paylaşmak istedim ve bir mektup yazdım öğretmenime. Şöyleydi mektubum: Sevgili öğretmenim üniversiteyi kazanmak istiyordum ideallerimin gerçekleşmesi amacıyla. Mevki sahibi olmalıydım. Kariyer, ekonomik özgürlük gibi kelimelerle doluydu cümlelerim. Hep kendimi düşünüyordum, bencilce. Ama sizi tanıyınca hayatım değişmişti adeta. Güzellikleri artık sadece kendim için değil başkaları için de istiyordum. Ne aldığım abdest beni bu kadar paklıyordu önceleri, ne da kıldığım namaz bu kadar kalbime tesir ediyordu. Çevreme bakışım değişmişti. Nefsimin muhasebesini yapmamıştım seni tanıyıncaya kadar ve sabahlamamıştım hiç ızdıraptan. Ağlamayı öğrendim senden ızdıraplı gecelerde. Hem Yaradan için ağlamak ne güzelmiş oysa.

Önceleri dinlediğim şarkılar çok mutlu ederdi beni. Seyrettiğim dizilerin gelecek bölümlerini bekleyemezdim. Senden öğrendim hocam hepsinin boş ve yalan olduğunu. Senden sonra ise Hakk'ı hatırlatan ilahi tınıları kulağıma dolmaya başladı. Kur'an okumak artık en hoşlandığım, zevk aldığım ibadetlerden. Bir zamanlar kendine faydası olmayan talebeniz şimdi insanlara yardım etmeye çalışıyor sınırlı bilgisiyle. Hayatı daha anlamlı kılmaya çalışıyorum sayenizde. Medine'nin Gülü denince gözlerimin dolmasını, sahabeyi anınca içimin kıpır kıpır olmasını yine sana borçluyum hocam. Artık başımı ellerimin arasına alınca düşünecek çok şeyim var sayenizde. Sevgili Şefika hocam, şimdi yanımda yoksunuz; ama üzülmüyorum. Biliyorum ki, gittiğiniz yerde de benim gibi yolunu şaşıranları bulup gerçek hayatı gösteriyorsunuz. Bana en önemli üniversite olan hayat üniversitesini kazandırdınız ve hakikati bulmama vesile oldunuz. Sizlere sonsuz teşekkür ediyor herkesin sizin gibi öğretmeni olmasını temenni ediyorum. **Mukaddes Gönültaş, İstanbul**

İnsanları sevmeyi hocam M. Göğebakan'dan öğrendim

İnsanoğlunun hayatında öğretmenlerin yeri çok büyüktür. Bir öğretmen olarak, bir insan yetiştirmenin, bir geleceği yeşertmenin hazzı tarif edilemez. Öğretmen, bütün insanlığa iyiyi, doğruyu, güzeli göstermeyi amaç edinen kişidir. Benim de işte böyle bir öğretmenim var. İnsanları, Yaradan'dan ötürü seven, sevmenin güzelliğini bilen, yüreğinin güzelliği sesine yansımış ve toplumun gönlünde taht kurmuş bir öğretmen.

Onu yalnız ben değil hemen hepimiz tanıyoruz. Hazreti Muhammed'e (sas) yaptığı bestelerle, güftelerle alkışlıyoruz. Evet, hocam Murat Göğabakan'dan bahsediyorum. Hayatımda en büyük ilgiyi ben ondan gördüm. Bir insana nasıl davranılır o öğretti. Şimdilerde ise görüşemediğim hocam için, dua ediyorum Rabbime, ellerinden bir kere öpebilme fırsatı yakalayayım diye. **Gülfer Yalçın, Bartın, Amasra**

Hangi çocuk ne hisseder?

Büyük çocuk:

Eve ilk gelen ve anne babaya ilk ebeveynlik duygularını yaşatan çocuktur. Doğumla birlikte tahtına kurulur ve başlangıçta tek olmanın huzurunu yaşar. Bu keyifli süreç ikinci çocuğun doğumuna kadar sürer. Kardeş ile birlikte birtakım sorumluluklar üstlenmesi beklenir. Artık ağabey veya abla olmuştur. Ve kendisinden adeta çocuk olduğunu unutması isteniyordur... Artık birtakım çocuksu hareketleri eskiye kıyasla daha sık eleştirilmeye başlanmıştır. Kimi zaman ikinci çocukla gerilim yaşayan çocuk, üçüncü çocuğun dünyaya gelmesi ile rahatlayabilir. Çünkü hem yaşça daha büyümüş ve olgunlaşmıştır, hem kardeş kavramına alışmıştır ve hem de artık evin en büyük çocuğu olması nedeniyle ebeveynine kendini daha yakın hisseder.

Ebeveynin yapması gereken:

Kardeş kıskançlığı sendromlarına gerekirse uzman desteği alarak yapıcı davranmalıdır. Bununla birlikte özelikle küçük yaşlarda abla-ağabey olan çocuğa bu şekilde hitap etmemeli, küçük olduğu ve birtakım çocuksu coşkunluklara aynı oranda ihtiyacının olduğu unutulmamalıdır. Ayrıca büyük çocuğun küçük çocuk veya çocukların gölgesi altında kalıp pasifize olması engellenmelidir.

Ortanca çocuk:

Ortanca çocuk adeta büyük ve küçük çocuk veya çocuklar arasında sıkışmış gibidir. Kendisini büyüğün ve küçüğün hak ve ayrıcalıklarından yoksun gibi hisseder. "O senin büyüğün, saygılı ol" veya "Kardeşin daha küçük idare etmelisin" tarzı yaklaşımlar nedeni ile adeta kendisini ifade edemediğini düşünür. O ne büyüktür ne küçük. Bu nedenle aile içindeki konumunu bulmak için çok fazla çaba harcar. Ortanca çocuğun yaşadığı bu psikoloji çoğu zaman aile içinde en aktif ve başarılı üye olmasına sebebiyet verir. Yani bu çaba çocuğun lehine sonuçlanabilir. Ortanca çocuk ailenin tek erkek çocuğu veya tek kız çocuğu ise ortanca çocuk psikolojisini muhtemelen yaşamaz.

Çok kalabalık ailelerde de ortanca çocuk konumunda çocuk yoktur. Yaşanan problemler bireysel niteliktedir.

Ebeveynin yapması gereken:

Ortanca çocuk olmak çocuğun psikolojisini başlangıçta negatif etkilese bile ilerleyen yıllarda bunun çocukta olumlu yansımalara sebebiyet verdiği görülür. Fakat çocukluk döneminde ortanca çocuk çok yıpranabilir. Ebeveyn özellikle çocukluk ve gençlik döneminde çocuğunun arada kalmış olma psikolojisini anlamalı yıpranmasına izin vermeyecek şekilde yaklaşımlar sergilemelidir. Onun konumu ev içinde belirlenmeli, yeter derecede onore edilmelidir.

Çocukların zihin dünyası mot a mot birbirinin kopyası değildir. "Hepsi, benim çocuğum. Ne farkı var!" demek, onları anlamamızı zorlaştırır.

Küçük çocuk:

Ebeveyn tarafından büyüdüğü fark edilmeyen, hep küçükmüş gibi değerlendirilen çocuktur. Genellikle büyüdüklerini ispat etme çabasıyla hareket ederler. Evde genellikle ayak işleri hep kendilerine yaptırılan, ama yaptıkları bu nevi işler iş kategorisinde ele alınmayan çocuklardır. Hep küçük olarak algılandıkları için ebeveynleri tarafından hep işleri kolaylaştırılmaya çalışılan ve bu sebeple yaşayarak öğrenme imkânları olmayan çocuklardır.

Ebeveynin yapması gereken:

Çocuğa yaş dönemi dikkate alınarak yaklaşılmalı ve büyüdüğü fark edilmelidir. Ebeveyn küçük çocuğuna da taşıyabileceği sorumluluklar yüklemelidir.

Tek çocuk:

Bu çocuklar akranlarından ziyade büyükler ile diyalog halindedirler. Genellikle evin nazlı bebeği pozisyonunda olan, isteklerine çok rahatlıkla ulaşan çocuklardır. Bu çocukların akranlarının bulunduğu mekânlara sık sık götürülmeleri, okul öncesi eğitim kurumlarına gönderilmeleri gerekmektedir. Unutulmamalıdır ki; yaşanan özel bir durum yoksa tercih edilen çocuğa kardeş duygusunun yaşatılmasıdır.

FOTOĞRAF: İSA ŞİMŞEK

Her çocuk ayrı bir dünyadır

Hiçbir çocuk kitap çocuğu değildir. Yani kitaplarda anlatılanlar her çocuk için yüzde yüz doğrudur anlamı çıkarılmamalıdır. Ama genel bilgilerin bilinmesi her çocuğun ayrı kişiliğini çözme anlamında büyük yarar sağlar. Her çocuğun ayrı bir dünya olduğunu unutmamak gerekir.

Örnek bir anne,
eş ve öğretmen
Mukaddes Çıtlak
Hocahanım:

Kur'an'dan emekli olunmaz!

FOTOĞRAFLAR: LEVENT GÜLER

■ ŞEMSİNUR ÖZDEMİR

Hayatını başkalarını yaşatmaya adamış görünmez kahramanlar vardır. İsimleri duyulmaz; ama varlıkları, ideallerine göre yoğurup adam kıvamında şekillendirdikleri nesillerin gözlerinden okunur. Bir taraftan kendi evlatlarını büyütmenin, ailesinin hizmetini eksiksiz yapmanın telaşını yaşayan bu şefkat kahramanları, en yakın çevreden dünyanın öbür ucundaki masumlara kadar ellerini uzatmaya çalışırlar. Gönülleri milyarlarca insanın sığabileceği kadar geniştir. Kalplerinde ne cennet sevdası ne cehennem korkusu vardır. Tek gayeleri Allah'ın sevdiği bir kul olabilmektir. İnsan yetiştirmek bu yüzden önemlidir. Bu sayede ebediyen amel defterinin kapanmayacağı müjdesi verilmiştir çünkü.

27 yıllık öğretmenlik hayatında binlerce gence Kur'an-ı Kerim öğreten, yüzlerce hafız yetiştiren, 30 yılı aşkın süredir üniversite öğrencilerine rehberlik hizmeti yapan bir dernekte aktif çalışmalar yapan Mukaddes Çıtlak, o mümtaz şahsiyetlerden sadece biri. 66 yaşına rağmen yorulmak bilmeden koşturmaya devam ediyor. Kah bir salonda seminer veriyor, kah bir sınıfta fahri Kur'an öğretmenliğine devam ediyor. Bir yandan da yaşlı annesine bakıyor, torunlarının yetişmesine katkı sağlıyor. O aynı zamanda ülkemizin ünlü anneannelerinden biri. Torunu Reyyan, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın oğlu Bilal ile evlendiği zaman adını sıkça duymuştuk. Ancak, biz bu özelliğini bir kenara bırakıp kadın, anne, eş ve öğretmen sıfatlarını hakkıyla taşıyan Mukaddes Çıtlak ile yetiştiği yılları ve hizmetlerini konuştuk.

Mukaddes Hanım, 27 yıl boyunca hoca olarak yüzlerce hafız kız öğrenci yetiştirmiş. Bugün de heyecan ve azminden hiçbir şey kaybetmiş değil.

"Ben" demeyi hiç sevmiyor

Zamir olarak kullanmak zorunda kalışının haricinde 'ben' demeyi sevmeyen Mukaddes Hocahanım, toplumda gördüğü olumsuzluklar karşısında "Acaba bu durumu güzelleştirmek için ben ne yapabilirim?" sorusuna cevap arayarak, üzerine düşen vazifeleri hakkıyla yerine getirmeye çalışarak geçirmiş ömrünü. Bunun için mutlaka devletin üst kademelerinde, yönetici makamlarında olmanın da gerekmediğini düşünmüş. İnsan olarak başta güzel örnek olmak, yapıcı tavırlarda bulunmak, bütün insanlara sevgi, ilgi ve bilgi ile yaklaşmak gerektiğine inanmış.

Allah Resulü'nün "Ya Rabbi yaptıklarımın şerrinden de yapamadıklarımın şerrinden de Sana sığınırım." sözünü kendine şiar edinen Mukaddes Hoca, Resulullah için böyle bir şeyin varid olamayacağını, O'nun bizi eğitmek, terbiye ve irşad etmek için bunu söylediğini hatırlattıktan sonra şöyle konuşuyor: "Allah ve Resulullah sevgisini hayatta tek gayemiz olarak alıp, bunun yanında bütün yapılacak hayırlı işlerin nüvesinde bu sevgiyi yaşatıp, bizden sonra gelecek nesillere güzel misaller bırakmak gerektiğini düşünenlerdenim.

Yoksa hakikaten kendime ait bir meziyetim yok. Çok büyük bir şey yaptığım da yok ama karınca gibi yolunda ölürüm misali Allah'ı ve Resulü'nü sevenleri çok sevdim. Başka bir meziyetim yok. Kim Allah'ı, Resulü'nü seviyorsa, gerçekten insanlara bir şey vermek için çırpınıyorsa, maddi manevi güzel örnek olmak için çırpınıyorsa ben onlarla beraber olmak için çırpındım; 'ehli sünnet vel cemaat' akidesine göre. Bu da çok önemli benim hayatımda. Ne kadar başardım Allah bilir, ama niyetim bu. 'İnnemel amalü binniyat'tan kazandırdıklarından eylesin Allah. Bunun dışında her şeyi bahane edersek hiçbir şey yapamayız."

İstanbul Kız Lisesi mezunu

Dört kardeşin en büyüğü olan Mukaddes Hoca'nın babası hafızdır. Annesi hafız olmasa bile çocuklarının Kur'an'ı güzel öğrenmeleri için büyük gayret sarf eder, eğitimlerine önem verir. En büyük emeli öğretmenlik olan Mukaddes Hoca'nın en çok zevk aldığı oyun, kardeşlerine öğretmen olup imtihan etmek, not vermektir. 1958'de İstanbul Kız Lisesi'nden mezun olur. Liseye gidip gelirken başını örter, okulun içinde örtüsünü çıkarır; ama İstanbul Üniversitesi Edebiyat ve Coğrafya Bölümü'ne başlayınca okul yönetiminden gelen bir yasak olmasa bile manevi bir baskı hisseder üzerinde. Oysa üniversitede hoca olma arzusu vardır. O dönemde üniversitenin, her şeyden azade, modayı tam tatbik eden, ne kadar lüks yaşarsa, ne kadar İslam'ın emirlerini ihlal ederse o kadar ilerici imajını verme durumunda hisseden tiplerle dolu olduğunu düşünür. İçlerinde istisnalar olsa bile orada aradığını bulamayacağı için üzülürken 1960 İhtilali gerçekleşir. Babası, bir genç kız olarak üniversiteye devamını uygun bulmayınca öğretmen okulunun fark derslerini vererek vekil öğretmenliğe başlar.

Bu arada Kur'an kurslarında Arapça dersleri veren, vaazlarıyla insanları irşada çalışan Mustafa Çıtlak Bey ile evlenir. Doğu Karadeniz'in çeşitli illerinde yedi sene vazife yaparlar. İstanbul'dan ayrı kaldığı süre içinde dört çocuğunu (İhsan Faik, Reyhan, Fatih, Sinan) dünyaya getiren, okumak için bolca vakit bulan, ailesine ve İstanbul'a hasretlik içinde şiirler yazan Mukaddes Hoca, hafızlığa çalışmanın yanında gazete ve dergileri takip eder. Gönderdiği bazı yazı ve şiirler de yayınlanır. İslam mecmuasının şiir yarışmasında ikinci olur.

Mukaddes Hocahanım'ın hayatı, vatanına milletine ve manevi değerlerine saygılı bir gençlik yetiştirmek yolunda geçmiş.

Mevlânâ ve Şems'in buluşması gibi

İstanbul'a dönünce gazete ve dergilerden ismen tanıdığı Dr. Gülsen Ataseven, avukat Fevziye Nuroğlu ve Dr. Hümeyra Ökten ile bizzat tanışma imkanı bulur. Hümeyra Ökten ile tanışmasını Hz. Mevlânâ ile Şems'in buluşmasına benzetecek kadar mutluluk duyduğunu ifade eden Mukaddes Hoca, sık sık görüştüğü bu isimlerle bir dernek kurma kararını nasıl aldıklarını şöyle anlatıyor: "Arkadaşlarla toplandığımızda ne yapalım da bu gençliğe bir şeyler verelim sorusunu gündeme getiriyor, cevap arıyorduk. Anadolu'dan İstanbul'a okumaya genç kızlar geliyor. Burada okumanın getirdiği en önemli şartın modernlik; daha doğrusu Allah'ın emirlerini hiçe saymak olduğunu öğreniyorlar. Kimisi bunu bile bile yapıyor, kimisi farkında olmadan, belki içlerinde sızılar duyarak açılmayı bırakın, pek çok kıymetli mukaddeslerini kaybetme pahasına bunu yaşıyorlar. Bunlar için bir şey yapabilir miyiz diye sorduk kendimize. Okumadan da olmaz. Bugün hayret ediyorum, kadınları okutmamak için ne yöntemler arıyorlar. Başörtüyle de olsa okusunlar yeter ki diyeceklerine. Genç kızlarımız okurken maddi ihtiyaçları varsa karşılayalım istedik."

Başı açık başı kapalı ayrımı hiç olmadı

Mukaddes Hanım ve arkadaşları 1972'de Hanımlar İlim ve Kültür Derneği'ni kurmuş. Çok güzel faaliyetler yapılmış. O kadar güzel tepkiler alırlar ki, onlar bile şaşırır: "Makbuz karşılığı maddi yardım aldık. Şadırvan diye bir mecmua çıkardık. Burslar verdik. Tahsil yapan öğrencilere ve bunların ailelerine yardım etmeye, maddeten ve manen geliştirmeye çalıştık. Judo derslerine kadar sportif faaliyetlere yönlendirdik. Tarihî ve dinî günlerde faaliyetler yaptırdık. Akın akın geldi kızlar. Sadece örtülüler değil başı açık kızlar da geldi. Vatanına, milletine, tarihine, mukaddesatına saygılı olsunlar istedik. Bunları hakikaten başardığımıza inanıyorum."

Kur'an öğretmekten emekli olunmaz!

Bu dernek, başka derneklerin de kurulmasına öncülük eder bir bakıma. 1980 İhtilali'nde teftiş için gelenler bile takdir eder çalışmalarını. İhtilal döneminde faaliyetleri sekteye uğrasa da devam eder. Özel bir kursta Kur'an dersleri veren Mukaddes Hoca, resmî Kur'an kursu öğretmeni olmak için girdiği imtihanı kazanır. Fatih Camii'nin yanındaki Çırçır Kız Kur'an Kursu'nda 27 sene öğretmenlik yaptıktan sonra geçen yıl yaş haddinden dolayı emekli olur.

Bu sürede binlerce hanım kızın yetişmesine vesile olur. Mukaddes Hoca öğretmenliği hakkında şunları söylüyor: "Kur'an'dan emekli olmayı hiç düşünmüyorum. Kur'an öğretmekten emekli olunmaz. Hayatımda bu vesileyle ayrı bir güzellik yaşadım. Hem muradıma erdim hem de Kur'an ağırlıklı bir öğretmenlik yapmış oldum. Sadece Kur'an öğretmekten ibaret değildi görevim. Ahlakı güzel olan bir nesil yetiştirme imkanı verdi Allah. Öğrencilerimin dışarıdan imtihanlar vererek üniversite okumalarını teşvik ettim. Hafızlık gibi bir şerefli meslekte ilerlemelerine Allahü Teala beni vesile kıldı. Böylece ecrini kazanırım inşallah. Benim güvencem o. Bu dünyada hiçbir şeyi başardığımı zannetmiyorum; ama Allah hasbel kader onların şerefli vazifelerinde beni vazifeli kıldı. Bu yüzden Kur'an'ın şefaatine ererim diye umut ediyorum. Fatih Sultan'ın yaptırmış olduğu medresede bu vazifeyi ifa etmek çok güzeldi. Talebelerin her türlü eğitimiyle ilgilendim. Çocuklarıma ödevler hazırlattım, araştırmaya sevk ettim. Onları münevver hanımefendiler olarak yetiştirmeye çalıştım. Elimden geleni yaptım. Daha çok şeyler yapılırdı; ama nasibimiz bu kadarmış."

Mesleğine ve hizmetlerine devam ederken 4 de çocuk büyütmüş Mukaddes hanım. Eşinden ve ailesinden her zaman destek görmüş. Geceleri uykusundan fedakarlık ederek hazırlar Şadırvan'daki yazılarını. Yazar sayısı az olduğu için müstear isimle birkaç yazısı çıkar. Gece uyanan küçük oğlu Sinan'ı sırtına alıp kaleme aldığı yazılarını unutmuyor hiç. Yaşları büyüdükçe dernek faaliyetlerine çocuklarını da katar. Bugün onlardan çok memnun olduğunu, güzel yetiştiklerini, hayırlı işler yapmalarını istediğini söylerken yorgun gözleri şükürle doluyor.

Herşeye rağmen gençlikten ümitliyim

Bugün yaşanan güzellikleri yıllar önce atılan tohumların filizlenmesi olarak değerlendiren Mukaddes Hoca, dönemlerin kıyaslamasını şöyle yapıyor: "70'lerin gençleri ile bugünün gençleri çok farklı. Lisede bizim sınıftaki 60 kişi içinde bir tek ben oruç tutuyordum. Sıra arkadaşım tutmak isteyince dayağa varıncaya kadar babasından baskı gördü. Derneğimiz, öğrenci ağırlıklı çalıştığı için insana yatırım yapıyordu. Fakirleri evlerinde bulur, sınıflara ayırarak hepsiyle ihtiyacına göre ilgilenirdik. Çok ciddi feragat ve fedakarlık isteyen bir dönem yaşadık ve onların tohumlarının neşvünema bulduğunu gördük, Elhamdülillah. Samimi arkadaşlarımızın bizi desteklemesi ve Allah'ın lütfu keremiyle oldu bunlar. Bu bir ekip işidir. Böyle çalışanlar çoğalarak devam ediyor. Eskiden bir ağacımız vardı. Şimdi çoğaldı, güçlü bağlarımız, ormanlarımız oldu. Her şeye rağmen inancın da gerekli olduğunu bilen bir gençlik var bugün. İnşallah bunları araştırarak bizim erişemediğimiz güzelliklere onlar erişecek. Sadece ülkemizde değil dünyaya anlatacaklar. Bu anlamda çok ümitvarım."

Allah'ı bilmedikten sonra neyi bilirsen bil!

"İnanç insana bir şey kaybettirmiyor. İnancını yaşamak, anlatmak, severek söylediğinin arkasında durmak lazım. Başkasını icbar etmeyeceksin; ama doğruları anlatacaksın.

Allah'a kul olarak yaratılmak, vatanı olmak, bayrağı olmak, sağlıklı olmak büyük nimetler. Resulullah'ın sözleri çok güzel. Onları yaşayabilmek için gayret edebilmek çok güzel. Ve en büyük arzum da ömrümü şehitlikle noktalamak, inşallah. Ümitsiz olmamak da lazım ama öyle bir hayat yaşıyoruz ki, kazandıklarını kaybetme durumu var, zorlukları var. 'Allah'ım ömrümü şehitlikle noktalamayı nasip et de bazı noktalarda senin meccanen kazandırdığın kullarından olayım.' diyorum dualarımda. Hani Kur'an'da buyuruluyor ya, 'Bana ve Resul'üme itaat edenleri öyle mükafatlandıracağım ki nebilerle, sıddîklarla, şehitlerle, salihlerle bulunduracağım. Bunlar ne güzel arkadaşlar. Ve bunları hak etmeleri mümkün değil. Ama ben onlara kendi fazlımdan, ikramımdan, ihsanımdan vereceğim.' İşte o zümreye dahil olmak en büyük arzumuz. Dua edin de Allah bizi o zümreden etsin. Yoksa bir eseri olan insan değilim. Ama inşallah talebelerimden dua alırım diye düşünüyorum. Zaten Allah'ı bilmek her şeyi bilmektir. Allah'ı bilmedikten sonra neyi bilirsen bil hiç kıymeti yok. Allah'ı bilmenin yolu da Resulullah sevgisinden geçiyor. Allah, Resulullah yolundan ayırmasın."

Görevimizi yapmazsak mesul oluruz

"Benim evim, çocuğum, yapmam gereken işim ve mesaim var. Topluma bir şey verecek durumda değilim diyenler var. Ben bir model değilim örnek olma anlamında; ama hizmet etmeye heveslenenlerdenim. Bu dünyaya niye geldik? Mutlaka insanlara Allah'ın takdiriyle gelip yaşayacak ve sonra göçüp gidecek. Eser bırakabilmek çok güzel. Bunun mutlaka gözle görünür somut bir şey olmasına gerek yok. Toplumun yoğrulmasında, gençliğin yetişmesinde bize düşen bir görev olur da onu yapmazsak şüphesiz ki mesulüz."

Bir kısım insanlar, bütün uyarılara rağmen buradan heybelerine hiçbir şey almadan gidecek, bazısı az bir şeyle yetinecek, çok az bir kısmı da emre itaatin verdiği rahatlıkla huzura çıkacak.

FOTOĞRAF: AA

GERÇEK ANLAŞILINCA

Zülkarneyn Aleyhisselam, bir sefer esnasında gece yolculuk yaparken ordusuna:

- Ayağınıza takılan şeyleri toplayın, diye emir verir.

Ordu bu emri duyunca, içlerinden bir grup:

- Çok yürüdük, çok da yorgunuz. Gecenin bu vaktinde bir de ayağımıza takılan şeyleri toplayarak kendimize ağırlık yapamayız, diyerek hiçbir şey toplamamışlar.

İkinci grup ise;

- Madem komutanımız emretti, az da olsa bir şeyler toplayalım, emre muhalefet etmeyelim, diyerek az bir şey toplamışlar.

Üçüncü grup daha itaatkar bir tavırla; "Komutanımız bir şeyi boşuna emretmez. Yapılmasını istiyorsa mutlaka bir hikmeti vardır." diyerek heybelerini ağzına kadar doldurmuşlar.

Ertesi sabah uyandıklarında şaşkınlıktan gözleri faltaşı gibi açılmış. Zira komutanlarının toplamalarını istediği şeyler altın, zümrüt ve mücevher benzeri şeylermiş.

Bu örnek bize ahirette karşılaşacağımız manzarayı hatırlatıyor. Bir kısım insanlar, bütün uyarılara rağmen buradan heybelerine hiçbir şey almadan gidecek, bazısı az bir şeyle yetinecek, çok az bir kısmı da emre itaatin verdiği rahatlıkla huzura çıkacak.

Evet, O (cc) emrediyorsa, bir hikmeti vardır.

O bir Sümeyye

O bir Çinli. Girdiğinde huzur bulduğu bir camide, "Ben Müslüman olmak istiyorum." demesine rağmen görevli onun bu isteğini reddeder. Ama, o hidayet güneşinin kalbine doğduğunu bildiği için buna aldırmaz.

HİDAYET NURU

■ **NAZ FERNİBA**

Adı Sümeyye... Pekin'den Darkhan'a geldiğinde "Nasılsınız? Ben iyi. Merhaba!" demeyi biliyordu sadece. Asıl adını hiçbir zaman öğrenemedim. Artık Sümeyye idi ve hep öyle olsun istiyordu. Öncesini ise çoktan unutmuştu zaten. Onu örttüğü bembeyaz örtüsüyle hatırlıyorum. Ne zaman beraber olsak ondan gözlerimi alamıyordum. Her haliyle "ben Müslüman'ım" diyordu.

Sümeyye bir Çinli. Moğolistan'da alıştığı sebzelerin, meyvelerin hiçbiri olmadığından çok zor günler geçiriyordu. Ama vazgeçmedi, pes etmedi. Biz ondaki imanı gördükçe adının ona ne kadar yakıştığını düşünmeden edemiyorduk. Gerçek bir Sümeyye idi karşımızda duran. Olmamız gereken noktayı bize duruşuyla, bakışıyla anlatıyor ve hiçbir tavizi kabul edemeyecek sertlikte hareket ediyordu.

Sonraları öğrendik onun nasıl hidayete erdiğini. Elimizde değildi, gözyaşlarımıza hakim olamadık. Nemli gözlerimizi birbirimizden kaçırdık, rahat rahat ağlamayı evlerimize çekildiğimiz zamana erteledik. Sümeyye olmak kolay değildi sonuçta ve herkes bir Sümeyye olamazdı.

Bir gün Pekin'de bir camiye gider Sümeyye. İçindeki hiç de tanıdık olmadığı bir ses onu camiye kadar götürür. Ne aradığını, ne bulmak istediğini bilmediğinden ürkektir biraz. Cami imamını bulur ve "Ben Müslüman olmak istiyorum." der. Nedendir hiçbir zaman anlayamaz, ama imam onu geri çevirir. "Siz, kendi tapınağınıza gidin lütfen." der ve kapıyı yüzüne kapatır. Sümeyye hayâl kırıklığına uğrar ve bu olay içindeki boşluğu daha da büyütür. Yeniden bir camiye gitmekten aynı sözleri işitmek korkusundan dolayı vazgeçer.

Yine de bu boşluğu doldurmanın bir yolunu bulabileceğine inancını kaybetmez hiçbir zaman. Bu sefer Müslüman bir ülkenin elçiliğine gitmeye karar verir ve gider. Aynı şekilde "Ben Müslüman olmak istiyorum." der oradakilere de. Şaşırırlar. Hatta gülerler. Sümeyye bu girişiminden yine bir sonuç alamaz.

Günler geçer. Zordur beklemek. Zahmetlidir. Sümeyye bir an önce içindeki karanlığı aydınlığa çevirmek ister. Yapmalıdır. Bunun bir yolu olmalıdır. Bir şekilde aradığını bulmalıdır. Zaman sınırlı, heder etmeye gelmez. Lâkin bu iş de bir sabır işidir.

Bir gün bir dergide bir mektup adresi gözüne çarpar. Selim adında bir Türk, İngilizce bilen mektup arkadaşı aramaktadır. Sümeyye Türklerin Müslüman olduklarını bildiği için hemen bir mektup yazıp adrese postalar.

Mektubun cevabı çok geçmeden gelir ve bundan sonra mektuplar boncuk taneleri gibi art arda dizilirler. Artık bu mektupların sayısını Sümeyye de unutmuştur. İçindeki ses "bu sefer doğru yoldasın" der hiç durmadan. "Sümeyye, bu sefer doğru yoldasın."

Aradan bir yıl geçer. Selim Bey Pekin'e gelmek istediğini yazar Sümeyye'ye. Ve ağustos ayında Pekin'e doğru uçar Selim Bey. Sümeyye bu bir yıl içinde İslamiyet ile ilgili hiçbir şey yazmaz. Hiçbir soru sormaz. "Ben Müslüman olmak istiyorum." demez. Beklemeyi tercih etmiştir neyi beklediğini bilmeden.

Selim Bey ve Sümeyye buluşup konuşma fırsatı bulduklarında her şey hızla gelişir ve Selim Bey Sümeyye'ye evlenme teklifinde bulunur. Sümeyye için inanılmaz bir gelişmedir bu. Selim Bey Sümeyye'ye bu özel teklifi yaparken Moğolistan'da öğretmenliğe başlaması istenir Selim Bey'den. Evlenirler ve Darkhan'a gelirler.

Sümeyye "Ben Müslüman olmak istiyorum." dediğinde karşısında onu gerçekten dinleyecek birisi vardır artık.

Adı Sümeyye...

Öte aleme açan bir çiçek...

FOTOĞRAF: AFP

GENÇLER, DUYGULARINIZ SİZİ YANLIŞA SÜRÜKLEYEBİLİR

Aramızdaki mahremiyeti kaldırmak için ailelerimizden habersiz dini nikah yaptırmak istiyoruz. Bu bizim için isabetli bir karar olur mu?

■ AHMED ŞAHİN

Genç, heyecanlıydı. Önce iki yanına baktı, kimsenin olmadığını görünce, 'Mahrem sorumu hemen sorayım' diyerek gençlik sorusunu sordu:

-Ben, dedi, henüz okulumu bitirmedim, ilgi duyduğum kız da bitirmedi. İkimiz de birbirimize yakın yerlerde kalıyor, duygularımızın da birleştiğini görüyoruz. Hiç olmazsa telefonla konuşalım, dedik. Ancak bu konuşmalar o kadar fazla oldu ki, masrafımızı ödeyemeyecek hale geldik. Telefonu bırakıp da masrafsız yüz yüze konuşalım dedik. Bu defa da mahremiyet engeli çıktı karşımıza. Bu mahremiyet engelini kaldırmak için ailelerimizden habersiz dinî nikah yaptırmayı düşünüyoruz, bu caiz olur mu?..

-Bence, 'Caiz olur mu?' diye sormayın da, 'Caiz olsa dahi isabetli olur mu?' diye sorun. 'Böyle bir teşebbüs

bize fayda getirir mi?' diye sorun. 'Şimdi bunun zamanı mıdır?' diye sorun.

- İkimiz de şimdi bunun zamanıdır diye düşünüyor, çok istiyoruz yüz yüze konuşmayı.

- Elbette çok isteyeceksiniz. Telefon görüşmeleriyle alevlenen duyguların sahibi iki gencin yüz yüze, göz göze buluşmaktan başka akıllarına ne gelebilir?.. Sonunda bu görüşme ve konuşmaları da kafi bulmayıp bir de gizli nikahla aradan mahremiyeti de kaldırmaktan başka ne çare düşünebilirler?.. Ama, siz şu anda bundan başka bir şey düşünemez olsanız da, tecrübeli yaşlılar sizin ne kadar zamansız ve yersiz bir yanlışa yöneldiğinizi görür ve size de istikbalinize mal olacak bu hatanızı söyleyebilirler. Ama siz bu ikazlara razı olur musunuz onu bilemem.

Gençlik hevesatıyla bir şeyleri planlayabilirsiniz; ancak büyükleriniz ne kadar yersiz bir yanlışa yöneldiğinizi görüp uyarabilirler. Ama siz bu ikazları dinler misiniz onu bilemem.

- Razı olacağımdan dolayı size soruyorum, buyurun siz cevabınızı verin, ikazınızı yapın...

- Öyle ise hoşuna gitmeyecek cevap dinlemeye kendini hazırla!.. diyerek acı söyleyen dost edasıyla sıralıyorum olumsuzluklarını:

- Henüz okul bitmemiş, diploma alınmamış, bir ekmek sahibi olacak işe, mesleğe girilmemiş, mutlu olmanın vazgeçilmez şartı olan ekonomik imkanlar hazırlanmamış, ailelerin bu konudaki izni ve desteği sağlanmamış, tam manasıyla ortalık kış! Siz bütün bu olumsuz şartlara rağmen çiçek dikmek istiyorsunuz. Kış çiçeğinizi soldurur, soğuklar da yaprak açtırmaz dondurur. Eninde sonunda duyacak olan aileleriniz de bu hevesinizi söndürür... Ne olacak sizin haliniz bunca olumsuzluklar karşısında?.. Bunları hiç düşünmediniz değil mi?.. Neden düşünmediniz? Çünkü bir araya gelerek ateşlediğiniz duygularınız, karşılaşacağınız bu dağ gibi engelleri düşündürmez!.. Şunu bir daha açıkça ifade edeyim ki, duygu ateşine benzin dökme etkisi yapan tenhalarda yüz yüze, göz göze buluşmayı sürdürürseniz, bu ateş geleceğinizi de yakar, derslerinize kilitlenmesi gereken zihnî faaliyetiniz, birbirinize duyduğunuz ilgiye kilitlenir, başarısız gençler damgasını yemeye mahkum hale gelebilirsiniz...

- Ne zaman konuşacağız öyle ise?.. Biz çok istiyoruz baş başa buluşmayı...

- Öce okulunuzu bitirin, halk tabiriyle ekmeğinizi elinize alın, mutlu olmanın ekonomik şartlarını elde edin, yani bir işe, bir göreve atanacak vasfa sahip olun. Daha açık ifadesiyle bir baltaya sap olun. Kapanın elinde kalmayacak kadar değer kazanın. Hayatınızın zekatı sayılan hizmet borcunuzu da hatırlayın!.. Aileleriniz o zaman sizi kendi halinize bırakmaz, sizden önce bu konuyu gündeme getirirler... Şunu da ilave etmeliyim ki, benim bu sözlerim ameliyat haberi vermek gibi baştan dayanılması güç acılar verir, ama sonunda ikinize de şifalı olur. Şartlarını yerine getirdiğiniz mutluluğu o zaman hem de ailecek yaşarsınız. Çünkü o zaman kışınız bitmiş, baharınız başlamış olur. Açılan çiçekler solmaz...

Derin bir sessizlik içinde dinleyen masum gencimiz, 'Ben bunları hiç düşünmemiştim.' diye söylenerek ayağa kalktı:

- Acı bir ameliyat haberi gibi geldi bana. Bakalım ben bu ameliyata dayanabilecek miyim? Bana dua edin.. diyerek vedalaşıp ayrıldı.

Bilmem siz nasıl bakıyorsunuz benim bu yaşlı bakışıma?.. 'Dağ meyvesi acıdır, fakat şifalıdır!' diyerek bana hak mı veriyorsunuz, yoksa, 'bırakın gençleri, alevlenen duygularının gereğini yaşasınlar, gelecekleri çok mühim değil' mi diyorsunuz?

FOTOĞRAF: AP

Mustafa, koruma altı

Efendiliğiyle Finlandiyalı dostlarını hayran bırakan Mustafa, onları memleketine davet etmişti. Temiz Anadolu insanını gören dostları, "Burada herkes Mustafa! O da Allah'ın korumasında!" diyordu.

■ **ABDULLAH AYMAZ**

Sizlere Avukat Ömer Şamil Kafkas arkadaşımın anlattığı güzel bir hatırayı aktarmak istiyorum:

Tarihî büyük bir eczanenin sahibi Anya Hanım, Finlandiya'nın Lovis Belediyesi'nin başkanıydı. Maddi imkanların zirvede olduğu ülkesinde, halkının maneviyata ve insanî sıcaklığa kapalı olmasına üzülüyordu. Yaşı bir hayli ilerlemişti; eskiden de insanları soğuktu belki; ama şimdilerde insanlar iyice kopmuştu birbirinden...

Bu burukluğu yaşadığı dönemlerde, eczanesine Mustafa isimli bir delikanlı gelmişti. Öğrenci değişim programıyla gelen ve Türkiye'de eczacılık yapmış olan bu genç, eczanesinde çalışmak istiyordu. Delikanlıdaki efendiliği ve içtenliği görünce, işe kabul etmişti. Kısa zamanda sıcak bir diyalog kurulmuştu. Ailesinden bile görmediği cana yakınlık görmüştü.

Bu samimi havasından dolayıdır ki, Mustafa'nın Türkiye davetini düşünmeden kabul etmişlerdi. Anya Hanım, eşi ve yanlarında üç arkadaşlarıyla yaz ortasında Türkiye yollarına koyulmuşlardı. Mustafa'nın bulunduğu İç Anadolu şehrinde tarifsiz bir ilgiyle karşılaşmışlardı. Mustafa'nın ailesini görünce de; "Böyle 'friendly' (dost canlısı) bir ana-babadan da böyle 'friendly' bir Mustafa olur zaten!" demişlerdi.

Onların geldikleri akşam Mustafa'nın evinde bir sohbet olacaktı.

Mustafa, 'Acaba arkadaşlarımı arayıp iptal mi etmeliyim?' diye düşündü. Hep sohbet-i canan yörüngeli muhabbetlerini Anya Hanım da müşahede etmeliydi. Bu kadar birbirine benzeyen, bu kadar sıcak ve güzel insanın nasıl olup da bir araya geldiğini merak etmişti Anya Hanım:

"Bizler her hafta böyle toplanır, şahsi, ailevi, mesleki.. her türlü meselemizi burada müzakere ederiz. Maneviyatımızı takviye için duygu ve düşünce alışverişinde bulunuruz."

Anya Hanım, "Nasıl bu kadar mükemmel olabiliyorsunuz?" diyerek, hayretini ifade etmişti.

Tatlı bir sohbet başlamış, İngilizce olarak imanî, felsefî bazı meseleler harmanlanıyordu. Mevzulara yer yer onlar da iştirak ediyorlardı. Bir ara Anya Hanım şöyle demişti:

"Arkadaş ve dost canlısı olarak dünyada bir Mustafa'yı bilirdik; gelip gördük ki buradakilerin her biri birer Mustafa!.."

Antalya'yı gezmek istiyorlardı; Mustafa bir minibüs ayarlamıştı. Yolda tatlı bir sohbete daldıklarından, benzin almayı unutmuşlardı. Yolda kalmışlardı. Mustafa onlara, "Bir bidon benzin alıp geleyim." dedi.

Bir ticarî taksiyi durdurmuştu. Elini arka cebine attığında, cüzdanının olmadığını fark etti! Cüzdanı minibüste kalmıştı. Durumu taksiciye açtığında, "Ayıp ediyorsun abiciğim!" cevabını almıştı.

Arabadakiler cüzdanını arabada unutmuş olduğunu fark etmişlerdi, nasıl benzin bulabildiğini merak ediyorlardı. Mustafa benzini alıp gelmiş ve cüzdanından ödemeyi yapmıştı. Onlara başından geçenleri anlatıverdi. Anya Hanım, daha bir afallamıştı. Anya Hanım gülerek şöyle demişti:

"Mustafa is under the protection of Allah!" yani: "Mustafa, Allah'ın inayeti ve koruması altında!" Sonra eklemişti: "Mustafa sayesinde bizler de!.."

Artık Allah'ı ismiyle bilen, manâsını içine sindirmeye başlayan Anya Hanım, eşi ve arkadaşları çok memnun olarak ayrılmışlardı. Ve Mustafa vesilesiyle artık onlar birer Türk ve Müslüman dostuydular ve onlar hakkında anlatılacak güzel ve orijinal hatıraları vardı!

Lâkin, bir çiçekle bahar olmaz. Dünyada milyarlarca insan var ve o kadar ulaşılacak, dünyalarına girilecek yerler var. Dolayısıyla "herkes birer Mustafa olmalı!"

Dünya geçicidir; ama yapılacak lüzumlu işler çoktur. Çünkü, Cennet dünyada kazanılacaktır. Aklı başında olan kimse fuzûlî şeylerle uğraşıp hayal dünyasını nâhoş şeylerle doldurmaz.

■ **ALİ DEMİREL**

Hayal dünyanızı günahlardan temizleyin

Osman Hoca, o gün her zamankinden daha çok dertliydi. Simasında içindeki ıstırabı yakalamak mümkündü.

Ses tonu o kadar etkiliydi ki, o samimi ifadeleri onu dinlemeye gelen gençlerin kulağından giriyor ve kalplerine yerleşiyordu.

Bir ara Osman Hoca'nın hemen karşısındaki koltukta oturan bir genç, asrımızdaki bütün gençlerin ortak bir derdi olan şu soruyu sordu:

- Hocam! Günümüzde çarşı-pazar, televizyonlar, gazeteler, dergiler, internet siteleri bizi günaha davet eden tablolarla dopdolu. Bu tür manzaralardan etkilenmemek için ne yapmalıyız?

Osman Hoca da otuzunda bir gençti. Dolayısıyla soru soran genci çok iyi anlıyordu. Sözlerine şöyle başladı:

- Kıymetli arkadaşlarım! İnsan, bir bakışta, bir duyuşta öyle hayallere dalar ki; o ilk adım, pratiğin zeminini de hazırlar. Şeytanın hayale attığı her sahnecik, her bir karecik, hayal kamerasında bir film halini alır; günah zakkumlarına sebebiyet verir. Hele bir de insan, nefsin kölesi haline geldi mi, zihne yer eden sahnelerin fiilî duruma dönüşmesi sıradan bir şey halini alır. Bütün günahlar önce hayalde belirir ve daha sonra niyete, karara, pratiğe taşınır. Öyleyse, hayali bulandıracak her düşünceyi bir yılan, zihinde günah sahneleri hasıl edecek her suret ve fikri de bir akrep bilip, bu sinsi düşmanların ağına düşmemeye, düşmüşse kurtulmaya çalışmak samimi bir kulun hedefi olmalıdır.

İnsan, neyin atmosferinde, neyin tesirinde ve neyin manyetik sahası içindeyse, onun hayalinde canlanacak resim ve suretler de, daha ziyade o türden olurlar. Sinemada veya televizyon karşısında, nefsin hoşuna giden ve onu şehvete çağıran müstehcen manzaraları seyreden bir kimsenin; o anda ve o ruh haletiyle kaldığı süre zarfında insanların imanını düşünmesi, Allah Rasulü'nün yüce adını, mahrum gönüllere duyurma yolları araması mümkün değildir.

Müstehcen manzaralarla kalbinizi yaralamayın!

Bu açıklamalar, orada bulunan gençleri çok etkilemişti. Çünkü adeta onların içinde bulundukları atmosferi anlatıyordu. Osman Hoca konuşmasına devam etti:

- Sabah-akşam gayri meşru sahneler gören, meşguliyetlerinin çokluğundan şikayet edip hayırlı işlere vakit bulamadığından yakındığı halde saatlerce internet sitelerinin kir fırtınasına razı olan, kafa ve kalbini onlarla yaralayan ve o yaraları gözyaşlarıyla pansuman etmeyi düşünmeyen bir insan, mü'min de olsa, imanın lezzetini duyamayacak, o lezzeti başkalarına da duyurma bahtiyarlığını yakalayamayacaktır.

Dünya fanidir, geçicidir; ama burada yapılması gereken lüzumlu işler pek çoktur. Çünkü, ahiret ve ebedi huzur yeri olan Cennet dünyada kazanılacaktır. Bundan dolayıdır ki, aklı başında olan kimse fuzûlî şeylerle uğraşıp değersiz insan durumuna düşmez. Lüzumsuz bilgileri, hayali bulandıran görüntüleri ve fuhşiyât dolu yayınlarla zihnini karıştırmaz. Hayırlı işlerde kullanılabilecek interneti ve televizyonu şuurunun ve kalp dünyasının katili haline getirmez.

FOTOĞRAF: AFP

Nasıl bir genç olmalıyız?

Günümüzün üst üste yığılmış dert ve problemleri Cenab-ı Hakk'ın sevgisine mazhar gençleri beklemektedir. Dünyanın kararan ufku, gönlü temiz o yiğitlerin ışığına muhtaçtır. Kimdir onlar? Vasıfları nedir o bahtiyarların? Bu soruların cevabı da Efendimiz'in (sas) şu mübarek ifadesindedir: "Cenab-ı Allah, eğlencelere ve nefsin isteklerine karşı içindeki arzu ve meyle hakim olan bir genci pek beğenmekte ve ondan hoşnut olmaktadır." Bir kudsî hadis-i şerifte, "Nazar (bakış) şeytanın zehirli oklarından bir oktur. Kim onu Benim korkumdan dolayı terk ederse, kalbine öyle bir iman neşvesi ve halâveti atarım ki, onun zevkini gönlünün derinliklerinde duyar." denmektedir.

Pilav üstü nohutlu obsesyon

Rumuz: Bıktım

23 yaşında AÖF'te okuyan bir kızım. 5-6 yıl aradan sonra ÖSS'ye girdim, AÖF'yi kazandım. Ders çalışamıyorum, hiçbir şeyde hevesim yok. Hayattan bıkkınlık var. İbadetler kırık dökük. Bir tek tertip-düzen-temizlikten hoşlanıyorum. Hayata dönmek, insanlara yardımcı olmak, okulu tamamlayıp faydalı olmak istiyorum.

Dr. Can

Bir karınca ve bir psikiyatrist varmış. Psikiyatrist karıncayı gözlemlemiş saatlerce. Karınca bir yerlerden bir buğday tanesi bulup yuvasına götürüyor, sonra geri dönüyor bir buğday daha buluyor yuvaya götürüyormuş. Hem karınca kardeşe yardım olsun hem de dostlar ilmî araştırmada görsün diye psikiyatr, yuvanın önüne bir buğday koymuş. Karınca da ağzındaki buğdayı yuvasındaki yerine koymuş, tekrar dışarı çıkıyormuş ki, psikiyatrın koyduğu buğdayı görmüş.

- "Yahu bu buğdayı şimdi içeri götürmüştüm burada ne işi var" diyip bir koşu içeri dalmış. Bakmış buğday içeride duruyor. Tornistan yuvanın ağzına koşmuş hâlâ psikiyatristin buğdayı orada. "Cık cık cık" demiş. Peki içerdeki n'oluyor? Ya da bu buraya nasıl geldi? Derken bir içeri bir dışarı her defasında hayret ve gayret. Ve tabii ki ölmüş. Başka bir deyişle ölünceye dek bir içeri bir dışarı.

Evet, buna kabaca takıntı dediğimiz obsesyon adını vermişler. Evet bıkkın kızım. Aç aç kalemi elime alınca aklıma yemekten başka bir şey gelmiyor; hani pilav üstü, kuru fasulye ya da kadayıf üstü kaymak vardır ya, seninki de halk tabiriyle depresyon üstü obsesyon gibi!

Hep ablan ya da kardeşlerin okumuş. Sen arada kalmış onların arkasını toplamış saçını elektrikli süpürge yapmışsın. Anne ve baban çalışmış felçli anneanne ve felçli babaanneye sen bakmışsın. Hiç tatil yapamamış, hep temizlik ve tertip düzenle ilgilenmişsin. Mektubunda anlattığın sıkılganlık, çekingenlik vs. sende özgüven/özdeğer kaybına yol açmış. Yıllar sonra kuzenini doktora götürünce 'geçiyorduk uğradık' misali şikayetlerini söylemişsin. Verilen ilacı da çok kısa süreli ve yarım yamalak kullanmışsın. Sebep aynı sebep "ben şahsen ilaca karşıyımdır" hesabı. Yanlış. İlaç kullansan ve ilk sene sonunda şikâyetler geçse dahi ilaca en az 2 yıl devam gerekir.

Mekanizma şudur: Eşyanın kirli olduğu takıntısı oluşur. (Obsesyon) Yıkamazsan rahat edemezsin ve bu düşünceyi eyleme döker yıkarsın (kompulsiyon). Ama 8 haftalık ilaç küründen sonra 1. aşamaya izin verilir, yani evet eşya kirlidir. Fakat katlanma terapisi ile (yani sabır) onu yıkama eylemine girmemen istenir. "Bırak dağınık kalsın" hesabıdır bu da. Zira onu yıkayınca rahatlıyor gibi olsan da akabinde hemen "kirleniyor" zehabı kısırdöngü oluşturur. İşte böyle birkaç hafta katlanınca yavaş yavaş takıntılar azalır.

Bir şekilde sabrın sonu hayata dönmektir. Ancak bu takıntıya esas itibarıyla biyokimyasal bir dengesizlik sebep teşkil ettiğinden ilaç kullanmak işin gereğidir. Sevgili kızım, her vitr-i vacipten sonra ellerini kaldırınca dua için Can ağabeyini de hatırla olur mu? Şifalar olsun…

FOTOĞRAF: AFP

Hayatın anlamı BAKIŞLARDA GİZLİDİR

S.Suzi74

Can baba. Avrupa'dayım. Bir olaya Türk gibi mi, Hıristiyan gibi mi, Avrupalı mı, Müslüman olarak mı, kadın olarak mı, anne gibi mi bakacağımı bilemiyorum. Bakış açım nasıl olmalı?

Dr. Can:
Değerli Suzan Suzi, insanlara, eşya ve hadiselere birçok açıdan ve gözlükle bakmak mümkün.
1) BEN gözlüğünle kendi açından bakabilirsin.
Avantajı: "ÖZGÜVEN"in güçlenir.
Dezavantajı: Dozu kaçırırsan BENLİK ve BENCİLLİK meyvesini toplarsın.
2) "SEN" yani KARŞI TARAF (empati) gözüyle bakabilirsin.
Avantajı: Anlayışlı, yardımseverlik urbası giyersin. Sevilen bir insan olursun.
Dezavantajı: Kendini kaptırırsan ÇARE bulmaktan uzaklaşır, hep karşı tarafın haklılığı ve sorunlarına kafa sallamak (onay) zorunda kalır, sürekli onunla birlikte ağlar ve ona haksızlık eden kişilere neredeyse onunla birlikte kötü bakmaya başlarsın.
3) "BİZ" gözlüğüyle de bakabilirsin.
Avantajı: Cemaat, klik, hizip, cemiyet, dernek, vakıfçılık, sivil toplum, dava grubu vs.nin gücü, görüşleri, yaptırımlarına sahip olursun.
Dezavantajı: Damgalı gezersin, tuttuğun takım küme düşünce alay edilir, depresyona düşersin. Grubun yanlış yolda ise sonuç hüsran olur. Doğru yoldaki başka bir grubun iyi insanını kötü, kendi partindeki kötü insanı iyi görürsün.
4) OBJEKTİF ve DIŞARIDAN bakabilirsin.
Avantajı: Olaylara TV ekranından ya da bilgisayar monitöründen baktığın için çoğu zaman adaletli ve doğru kararlar verebilirsin.
Dezavantajı: Kötü olaylardan etkilenmezsin belki; ama iyi hadiselerin "COŞKU"sunu içinde yaşayamaz soğuk ve mesafeli kalırsın.
Hayatın anlamını öğrenmek isteyen bir genç, BİLGE bir insanın kapısını çalar ve ondan yardım ister. "Öğretirim" der, bilge kişi "ama önce imtihan ederim". "Olur" diyen gencin eline çay kaşığı verir ve silme zeytinyağı doldurur.

- "Şimdi bahçeyi dolaş gel. Ama yağdan bir gram eksilirse kaybedersin." Genç bahçeyi dolaşır gelir. Gözünü kaşığa dikmiş hiç damlatmamıştır. Bilge insan; "Bahçe nasıldı?" diye sorar. Genç şaşkın, "Ben sadece zeytinyağına dikkat ettim." der ve tekrar elinde kaşıkla bahçeye çıkar. Döndüğünde "Üstadım der, bahçe mükemmeldi. Ben böyle bir güzellik görmedim." Bilge insan; "Bak oğul. Kaşıkta bir damla yağ kalmamış!" der gülümseyerek. Ve ekler:

"HAYAT SENİN BAKIŞINLA ANLAM KAZANIR. YA SADECE BİR NOKTAYI GÖRÜRSÜN, HAYATIN AKIP GİDER SEN FARKINA VARMAZSIN; YA DA GÖREBİLECEĞİN TÜM GÜZELLİKLERİN TAM ORTASINDA HAYATI YAŞARSIN. BÖYLECE AKIP GİDEN ZAMANIN BİR ANLAM KAZANIR."

Evlilik sonrası huy nasıl değişir?

M.B. / Balıkesir

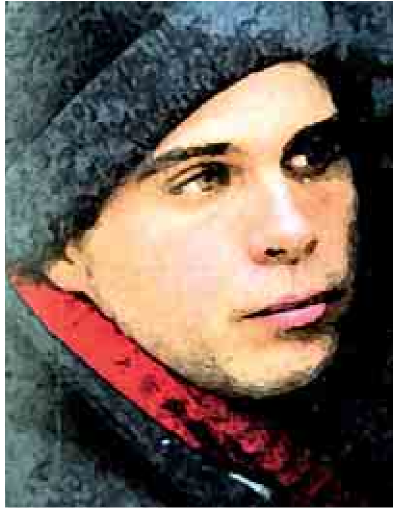
Yazılarınızı nişanlımla birlikte okuyor ve genelde kuracağımız yuvanın temellerini sağlam atalım diye Ailem'i değerlendirmeye çalışıyoruz. Bir yazınızda evlilik sonrası huy değiştiren koca ile ilgili yazınızı okuyunca nişanlımın morali bozuldu. Nasıl oluyor bu iş?

Dr. Can

Değerli kardeşim. Ben gelen mektupları okuyarak onu değerlendirmeye ve o okuyucumun derdine ortak olmaya çalışıyorum. Elbette ki hiçbir şekilde umuma mal edilemeyecek yazılardır bunlar. Eğer umuma mal edilebilir bir konu olsa bile bunu "genelde" sözü ile belirtir, her zaman kastetmediğim zümreyi tenzih ederek yazarım.

Muhterem hanımefendi, müstakbel zevcinizin bu konuda bir endişesi kesinlikle olmasın. Bahsettiğiniz yazıda herhangi bir huy değişimi söz konusu değil. Belki davranışları değişmiş olduğu için şikayetçi olunuyor. Bu da aslında bir ikili davranış biçimidir.

Ayrıca flört yapmamayı "maalesef" olarak değerlendirmenize ve

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

bunu bir yoksunluk olarak görmenize katılmıyorum. Bir istatistik yapılsa şu beğenmediğimiz "görücü usulü" ile evlenenlerin dahi daha mutlu olduğunu ve boşanmaların daha az olduğunu görürüz. Zira flört; 1. derecede evlenmek ve kişilerin birbirlerini tanıması niyetiyle değil, gençlik kıpırtılarının tatmini, gezme, tozma, egoların çarpışması vs. ilkel güdülerin tatmini olarak yapılıyor.

Ayrıca nişanlınızla daha sık bir araya gelerek tanıma, anlaşma, paylaşma ve geleceği planlama açısından görüşmenizde zarar değil fayda vardır.

Güzel kardeşim. Aşk, sevgi vs. farklıdır; ilişki, bir arada yaşamak, paylaşım farklıdır. İki taraf çok iyi insanlar olabilir ve hatta aşkla birbirlerini severler; ama çoğu kez evlilik mayınlı bir tarla gibi olduğundan, görünmeyen küçük şeyler evlilik sınır çizgisinin ötesinde daima patlamaya hazırdır ve huzur kaçırır. Bu yüzden formal olarak her şeyin tamam olması (sevgi, mobilya, nikah şekeri, boy/pos, burç, beyaz eşya, iş, vs. vs...) ruh dünyası birliği ve kalp güzelliği olmadığı takdirde her şey demek değildir. "Ateşi ölçmek" gibi ilişkiler de ırgalanmalı testlere tâbi tutulmalıdır. Bazı sorunların üstü örtülür, "zamanla düzelir" temennisine bırakılırsa ileride sorun olabilir. Göl gibi kokuşabilir. Irmak gibi akıtılması ve sürekli yenilenmesi gerekir. Hatta benim yazım veya ufak tefek âdâbına uygun tartışmalar bile ileride problem olabilecek konulara neşter niteliği taşıyabilir.

Sizden başka, 2'si erkek 13 okurumdan teşekkür mektubu aldım. Bunlardan bazıları bu yazının ışık olduğunu belirtirken bir kısmı da "keşke bu yazınızı 16 sene önce okusaydım" diye yazmışlar.

Sevgi, saygı, anlaşma, paylaşma, huzur ve mutlulukla yaşayın.

ailem test

hangisi doğru?

1. Osman Gazi'ye yeğeni Bay Hoca gelip ondan ne istemişti?

a) Ağam, bilgisayar lazım, para yetmiyor, bi yardım etsen...
b) Arkadaşlarla, pikniğe gideceğiz, bi koyun bağışlasan da...
c) Yarış atı.
d) "Artık beşikten kalkalı çok oldu. Tahta kılıç kullanma zamanım çoktan geçti. Ne olur beni de yanına al, sefere götür!"

2. Çocukların duygularıyla ilgili olarak aşağıdakilerden hangisi doğrudur?

a) Büyük çocuk, sürekli sorumluluk taşımak zorunda kalan çocuktur.
b) Küçük çocuk hiç "büyüyemeyen", sürekli "küçük kardeş"tir.
c) Ortanca çocuk, ailesi ve kardeşleri arasında sıkışmış bir çocuktur.
d) Hepsi.

3. "İnnemâ mevdıu's-salâti mine'd-dîni ke-mevdıı'r-ra'si mine'l-cesedi" Hadis-i Şerifi'nin mânâsı aşağıdakilerden hangisidir.

a) Namaz mü'minin miracıdır.
b) Bedende başın yeri ne ise, dinde namazın yeri de odur.
c) Kişi sevdiğiyle birlikte haşr olur.
d) Temizlik imandandır.

boşlukları doldur

1. Mukaddes Çıtlak hocahanımın 1972'de kuruluşunda bulunduğu derneğin adı ...., yazılarıyla katkıda bulunduğu derginin adı da ....'dır.

2. Abdülhamit merhumun vefasıyla ilgili hatırayı kaleme olan Padişah'ın .... görevindeki .... Paşa'dır.

3. Kur'an ....
olunmaz sözü, ...
hocahanıma aittir.

doğru yanlış

1. Zülkarneyn kıssası bize ahirette karşılaşacağımız manzarayı hatırlatıyor. Bir kısım insanlar, bütün uyarılara rağmen buradan heybelerine hiçbir şey almadan gidecek, bazısı az bir şeyle yetinecek, çok az bir kısmı da emre itaatin verdiği rahatlıkla huzura çıkacak.

D Y

2. Hayal dünyamızı kötülüklerden temizlemek bize huzur kazandırır.

D Y

CEVAPLAR

HANGİSİ DOĞRU
1. d , 2. d, 3. b

BOŞLUKLARI DOLDUR
1. Hanımlar İlim ve Kültür Derneği, Şadırvan 2. Mabeyn katipliği, Tahsin 3. Öğretmekten, emekli olunmaz, Mukaddes Çıtlak

DOĞRU—YANLIŞ 1. Doğru, 2. Doğru